

علامه امینی در مسیر زیارت پیاده کربلا، از وعظ و ارشاد غافل نبود

مراسم پیاده روی کربلا در روز اربعین، از دیرباز در میان محبان اهل بیت اهمیت بسزایی داشته و علما و مراجع نیز همگام با مردم عراق و دیگر سرزمین‌های اسلامی در این مراسم معنوی شرکت می‌کنند.

مراسم پیاده روی کربلا در روز اربعین، از دیرباز در میان محبان اهل بیت اهمیت بسزایی داشته و علما و مراجع نیز همگام با مردم عراق و دیگر سرزمین‌های اسلامی در این مراسم معنوی شرکت می‌کنند.

خبرگزاری مهر - گروه دین و اندیشه: زیارت با پای پیاده بزرگداشتی است که از گذشته بوده و اختصاص به زمان خاصی ندارد همانگونه که نقل شده حضرت آدم هزار بار به زیارت خانه خدا رفت؛ در حالی که این مسیر را به وسیله قدم هایش پیمود. این شیوه، اختصاص به دین و فرهنگ خاصی ندارد؛ همان گونه که قیصر پادشاه روم با خدا پیمان بسته بود که هرگاه در نبرد با امپراتوری ایران پیروز شود به شکرانه این پیروزی بزرگ از مقر حکومت خود (قسطنطنیه پیاده به زیارت بیت المقدس برود. او پس از پیروزی به نذر خود عمل کرد و پای پیاده رهسپار بیت المقدس شد. در دین مبین اسلام، نیز زیارت با پای پیاده سنتی حسنه شمرده شده و سفارش بسیاری بر آن شده است.

امام صادق (ع) محبوبترین وسیله تقرب بنده به خداوند را زیارت خانه او با پای پیاده دانسته و می‌فرمایند یک حج با پای پیاده برابر با هفتاد حج است. تشریف با پای پیاده به بارگاه ائمه اطهاره نیز مورد تأکید بسیاری قرار گرفته و امام صادق (ع) می‌فرمایند: هر که پیاده به زیارت امیر مؤمنان می‌رود خداوند متعال به هر گامی ثواب یک حج و یک عمره برای او می‌نویسد، و اگر پیاده برگردد، به هر گامی برای او ثواب دو حج و دو عمره می‌نویسند.

زیارت امام حسین (ع) نیز با پای پیاده مورد سفارش بسیاری قرار گرفته و امام صادق می‌فرمایند هر که پیاده به زیارت او رود هر گامی که بردارد و بگذارد ثواب آزاد کردن بندهای از اولاد اسماعیل را دارد و در روایت دیگری نیز می‌فرمایند هر که پیاده به زیارت قبر امام رود، خداوند متعال به عدد هر گام برای او هزار حسنه می‌نویسد و هزار گناه را از او محو می‌کند و روایات در این باب بسیارند.

اهل بیت‌ها نیز به این سنت نیکو اقدام کرده‌اند و نقل شده است که امام حسن مجتبی بیست و پنج مرتبه از مدینه با پای پیاده به زیارت خانه خدا رفتند. امام حسن در مسیر زیارت خانه خدا، از مرکب پیاده شده و مسافت بین مدینه تا مکه را با پای پیاده طی نموده و تمام کاروان نیز به تاسی از ایشان از مرکب پیاده شدند؛ به گونه‌ای که دیگر سواره‌ای در کاروان وجود نداشت. در روایت دیگری نیز بیان شده است که امام حسین راه را پیاده می‌پیمود در حالی که محمل‌ها و جهازها در کنار ایشان حرکت می‌کردند.

از نقل‌های تاریخی این گونه به دست می‌آید که تشریف به بارگاه ائمه اطهار با پای پیاده از زمان حضور ائمه رایج بوده ولی در قرن‌های گوناگون اسلامی و به مقتضای حکومت‌های مختلف سیاری به خود دیده و همان گونه که زیارت ائمه اطهار در زمان‌ها و مکان‌های مختلف دچار فراوان بوده این سنت نیز دارای فراز و نشیب بوده است.

حاکمان حکومت‌های شیعی مانند حکومت آل بویه و حکومت صفویه، به این سنت حسنه اقدام کرده و سعی در تبلیغ آن بین شیعیان داشته‌اند. بنا به نوشته ابن جوزی جلال الدوله یکی از نوادگان عضالدوله، در سال ۴۳۱ ق با فرزندان و جمعی از یاران خود برای زیارت رهسپار نجف شده و از خندق شهر کوفه تا مشهد امیرالمؤمنین در نجف را که یک فرسنگ فاصله بود، پیاده و با پای برهنه پیمود. در زمان حکومت صفویه نیز اهتمام بسیاری بر زیارت با پای پیاده صورت گرفته است شاه عباس صفوی و علمای بزرگ عصر ایشان همچون مرحوم شیخ بهایی برای رواج فرهنگ زیارت در بین مردم در سال ۱۰۰۹ ق از اصفهان عزم مشهد کرده و با پای پیاده به زیارت امام علی بن موسی الرضا رفت.

به مناسبت فرارسیدن ماه صفر و ایام پیاده روی اربعین حسینی، در سلسله مطالبی، به مهمانی خاطرات این بزرگان از راهپیمایی اربعین و زیارت حرم امام حسین (ع) می‌رویم و می‌توانید تمامی بخش‌های این مجموعه را در اینجا مشاهده نمایید.

علامه امینی در مسیر زیارت پیاده کربلا، از وعظ و ارشاد غافل نبود

آیت الله شیخ عبدالحسین امینی معروف به علامه امینی (۱۳۲۰ - ۱۳۹۰ ق) مؤلف کتاب گرانسنگ «الغدیر»، فقیه، محدث، متکلم، مورخ نسخه شناس و از علمای بزرگ شیعه در قرن چهاردهم هجری قمری بود.

علامه امینی از ۲۲ سالگی برای تحصیل علوم اسلامی به نجف رفت و از سید ابوالحسن، اصفهانی میرزا محمد حسین نایینی محمدحسین غروی اصفهانی و شیخ عبدالکریم حائری یزدی، اجازه اجتهاد دریافت کرد. علامه امینی علاوه بر نگارش آثار مهم علمی کتابخانه امیرالمؤمنین را در نجف اشرف تأسیس کرد که حاوی ۷۰ هزار نسخه خطی و ۵۰۰ هزار عنوان کتاب است.

مرحوم علامه امینی از شخصیت های برجسته حوزه علمیه نجف بود که به طور مرتب به زیارت کربلای معلی مشرف می شد. ایشان در زیارت هایی که به کربلای معلی داشته اند، برای کسب پاداش بیشتر، بارها مسیر بین نجف تا کربلا را با پای پیاده پیموده اند. در احوالات ایشان آمده که پیوسته با پای پیاده به زیارت سرور جوانان اهل بهشت مشرف می شدند و همواره تعدادی از مؤمنین نخبگان و ناب ترین دوستانش او را همراهی می نمودند. راه را در ۳ روز و یا بیشتر طی می نمود که از ۷۸ کیلومتر بیشتر نمی شد. در امر به معروف و نهی از منکر و عطف و ارشاد و بیان توصیه های دینی به مردم روستاها و مسیرهایی که از آن می گذشت کوتاهی نمی نمود تا به کربلای معلی می رسید.

علامه امینی وقتی به نزدیکی کربلا می رسید، حالش منقلب می شد و قطرات اشک از چشمانش جاری می شد. آنگاه جز حضور در صحن امام شهید دغدغه دیگری نداشت. سپس وارد حرم مطهر می شد در حالی که از شدت مصیبت اشک بر گونه هایش سرازیر بود.